

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2023, č. j. MSP 441/2023-OSV-OSV/2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2023, č. j. 39 A 7/2023-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení, kterým Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zastavil řízení o jeho žalobě. Stěžovatel totiž ani po opakované výzvě, která následovala po zamítnutí jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce, nesplnil poplatkovou povinnost.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal včasnost kasační stížnosti a dospěl k závěru, že byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty nelze prominout. Z doručení ve spisu krajského soudu (č. l. 28) vyplývá, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno vhozením do domovní schránky dne 4. 12. 2023. V souladu s pravidly pro počítání lhůt podle § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. bylo posledním dnem lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti pondělí 18. 12. 2023. Kasační stížnost však stěžovatel podal osobně na podatelnu krajského soudu teprve dne 3. 1. 2024, tedy po uplynutí uvedené zákonné lhůty, což vyplývá z razítka krajského soudu na kasační stížnosti (č. l. 2 spisu NSS).

[4] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl. O žádosti stěžovatele o přiznání osvobození od soudního poplatku a jeho návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti již Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť odmítnutím kasační stížnosti se tyto návrhy staly bezpředmětnými.

[5] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

pokračování